

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 23. októbra 2014 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného **S. F.** pre trestný čin vzbury väzňov podľa § 172 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 31. decembra 2005 (ďalej už len „Tr. zák.“) ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 6. augusta 2014, sp. zn. 1Ntok 3/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **S. F. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 21. apríla 1993, sp. zn. 1T 6/1992, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. septembra 1994, sp. zn. 1To 116/1993, bol odsúdený **S. F.** uznaný vinným zo spáchania trestného činu vzbury väzňov podľa § 172 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s trestným činom útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a/ a § 156 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. zák., s trestným činom vydierania spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorý spáchal ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a s trestným činom všeobecného ohrozenia spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 179 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., ktorý spáchal ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvanásť a pol roka so zaradením do tretej nápravno výchovnej skupiny.

Dňa 7. júla 2014 bol na Krajský súd v Bratislave doručený návrh odsúdeného S. F. na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci, ktorý daný súd na neverejnom zasadnutí konanom 6. augusta 2014, uznesením sp. zn. 1Ntok 3/2014 podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodu § 399 ods. 2 Tr. por. odmietol (správne malo byť „zamietol“), keďže nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú tiež bližšie písomne zdôvodnil (č. l. 16 - 17). Tu uviedol, že napadnuté uznesenie *„je dôkazom, ako môžu beztrestne ŠtB a ich prisluhovači zakrývať zločinnstva, čo napáchali za komunistického fašistického štátu SSR a v tom pokračujú!! Je toho dôkazom videozáznam, ako dokážu robiť intrigy, aby táto pravda nevyšla najavo atď. A toto sú dôvody na podanie trestného stíhania podľa § 326 Tr. zákona!!! Robia sudcovia a prokuratúra intrigy atď. Aj kvôli tomu, že boli P. S. atď. ovplyvnený, aby tak rozhodovali pri každej obnove ako rozhodli. Takto už konajú aj vo vlastnom záujme, aby neboli usvedčení - potrestaní! A v tomto ich podporoval ŠtB – V. M. atď., čo tak musia konať až doteraz, aby neboli potrestaní! Ináč by sa priznali zločinu, ako ho môžu beztrestne páchať!! Pre túto pravdu vládni činitelia a ministri SR nechcú zrušiť sudcovskú imunitu!! Vedia aj o tom vládni činitelia SR ako prvostupňový súd na falošných a ničím nepodložené tvrdenia opierajú len o ich vlastnú demagógiu, čo ich z toho usvedčí videozáznam až dôjde jeho prehratiu!!!“*

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto odsúdený žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zrušil alebo aby tento sám prehral spomínaný videozáznam.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce, a zistil, že podaná sťažnosť **nie je dôvodná.**

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom

trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 402 ods. 2 Tr. por. odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podaný návrh, sťažnosť, ako i ostatný obsah predloženého spisového materiálu (relevantný z pohľadu daného rozhodovania) a tiež s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia dospel k takému záveru, že prvostupňový súd rozhodol v danej veci správne a v súlade so zákonom, ak návrh odsúdeného S. F. na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. por. s použitím § 402 ods. 2, veta druhá Tr. por. zamietol.

Je potrebné súhlasiť s tým, že tu ide zo strany vyššie menovaného odsúdeného len o opakovaný návrh v tej istej trestnej veci, opierajúci sa o tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré boli ním uvádzané už v jeho predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté.

Ako sa správne poukazuje v napadnutom prvostupňovom rozhodnutí, o obsahovo totožných návrhoch odsúdeného viackrát rozhodoval nielen Krajský súd v Bratislave (napr. uznesením z 10. mája 2011, sp. zn. 3Ntok 1/2011; uznesením z 2. októbra 2012, sp. zn. 3Ntok 2/2010; uznesením z 15. januára 2013, sp. zn. 4Ntok 1/2012; uznesením z 27. júna 2013, sp. zn. 2Ntok 1/2013), ale i samotný najvyšší súd (uznesením zo 14. marca 2013, sp. zn. 5 Tost 4/2013; uznesením z 31. júla 2013, sp. zn. 5 Tost 24/2013), pričom ani v jednom prípade dôvod na obnovu konania zistený nebol.

Pokiaľ ide potom o odsúdeným spomínaný videozáznam, zachytávajúci priebeh vzbury a následný zásah bezpečnostných zložiek, tak k tomu treba uviesť iba toľko, že tu nejde o žiadnu novú skutočnosť či dôkaz, ktorý by bol súdom neznámy v čase ich skoršieho rozhodovania.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 23. októbra 2014

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová